

2. Én nem tudom, hogy volt oly nagy türelme
Míg szenvedett, én el nem mondhatom,
S hogy törte szívét kínterjeszten össze
A harminchárom éves fájdalom?!
Csak azt tudom: tört szíveket meggyógyít,
Mebátorít, ha félelem fog el,
Bűn szolgását szabadságra váltja,
Mert itt van Jézus, még velünk Immánuel!
3. Én nem tudom, mint hódol majd előtte
Egész világ, ha minden vész elül.
Milyen dicső öröm lesz, hogyha végre
Szeretettel a szív beteljesül.
Csak azt tudom: Az ég is harsonázik,
És karba' zeng a lelkes emberár,
Az ég, a föld is ujjongja egymásnak,
Hogy a világ üdvözítője a Király.

» *Amikor megláttam, lába elé estem, mint egy halott, ő rám tette jobbját, és így szólt: Ne félj! Én vagyok az első és az utolsó és az élő: halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai. (Jel 1,17–18)*